

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelytől, hova ugy a lap beltartalmi és az illeti közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilatkozatok, stb. intézendők.

Nyilatkozati cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorost vagy annak terfogataért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Rossz időkét élünk . . .

Rossz csillagok járnak . . .

Az ország figyelme a törvényhozási terem felé irányul, arra felé, hová a haza atyái, bölcssei, a nemzet mandatumánál fogva összegyülekeztek, hogy képviselvén a nemzetet, bölcs törvényeket hozzanak az ország érdekében.

Régi történet új alakban! Mindenünk van, miről pár évtized előtt nem is álmodánk: benn fejlődés és erő, künn tekintély és hitel; csak egyetértésre, békére volna szükségünk, hogy a magyar államot boldognak, virágzó-nak, erősnek lássuk . . . de hajh! ismétli magát a történet, felüti fejét a viszály, a gyűlölködő pártoskodás, a magyar nemzet annyiszor megkeserült szenvedélye s megakasztani siet a fejlődést, meggyengíteni igyekszik a hitelt és megbénítani törekedik a mozgékony tagokat, komoly munkára igyekvőket.

A hazafi, ki falusi magányában a törvényhozási terem eseményeiről elmélkedik, elképed a látottak felett: komoly férfiakat, a haza bölcsseit ott látja a személykedés fertőjében, sinyleni, melyből a hazának annyira ártanak s szemei előtt elvonulnak a történelem eseményei, látja a régi történeteket új alakban ismétlődni, hogy mikor boldogan élhetne a magyar, felcsap a dulakodás szenvedélye a pártos düh s felemészti a nemzet erőit, csak azért, hogy ki a nagyobb hazafi, s kit illet meg az elsőség, A-t-e, vagy B-t?

A budapesti törvényhozás eseményei mélyen elszomorítottak.

Pártunknak nincs része bennük. Ez a viaszgatalásunk. Pártunk és az abból alakult kormány Isten és ember előtt hazafiasan igyekezett dolgozni mindig; — arra törekedett, hogy a meglevő összes tényezők és eszközök igénybe vételével az országot anyagilag és szakszerűleg emelje; egy erős nemzeti állam felé minden lépést megtett és senki sem vádolhatja, hogy talán önérdekeket hásháztott!

Tiszának tiszta keze és igaz hazafisága minden gyanun felül áll . . . Mi tehát az ország színe, a jövő nemzedék előtt nem vagyunk és nem lehetünk felelősök azért, a mit a többi pártok féktelen dühök és színlelt ügy-szeretetek által véghezvisznek!

Nem vagyunk felelősök semmiért! Mert hisz az a körülmény, hogy mi adott többségünkkel fogva kormányon vagyunk — az törvényes jog, melyet számunkra az alkotmány biztosít. Ez a mi bűnünk!

Hogy helyünket át nem adjuk egy kisebbségnek akkor, mikor ő azt tőlünk megköveteli, ez a botrány, mely miatt a törvényhozás ellenzékei ellenünk tombolnak; ez az a vörös posztó, a melynek láttára izgalomba jő az ellenzék és féktelen dühében a honatyai magaslatról leszállt a mulatóhelyek színvonalára.

Ismertük az ország egészséges közvéleményét! Tudjuk, hogy fordul el az ily durva jelenetektől és sajnos volna, ha ez nem volna így! Mélyen sajnálkozunk az események fe-

lett, mert mélyen érintik a nemzet közérdekeit.

Ha a törvényhozók maguknak ilyen tényeket megengednek, — ha ott a parlamentben nem is az ország, hanem a világ színe előtt ily dolgok megtörténhetnek, mit követelünk az apró kupaktanácsoktól, mit várunk többi tanácskozó testületeinktől? Hiszen az adott minta szerint az ország polgárai torkon ragdnák és úgy kapacitálnák egymást.

Mi, kiknek részünk nincs ama jelenetek előidézésében, mélyen sajnálkozunk az ellenpártok eljárása felett s óhajjuk, hogy az igaz hazafiság felülkerekedjen a személyeskedő páridűhön.

Ne kaczagjon felettünk a külföld, a hazai többi nemzetiségek, a melyek kárörvendve nézik és látják, mint gyengítjük egymást, mint rontunk egymás ellen.

Rég veri ugyanis a magyart a teremő s ez az istenverés, mindig a pártoskodásban nyilvánult!

Honatyák komolyságot követelünk tőletek Vidéki.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház.

A képviselőház e hó 25-én folytatta az általános költségvetési vitát, melyet Kaas Ivor br. nyitott meg, ki igen kurtán-fürocsán bánt el a költségvetéssel. Egész cinizmussal ezt mondá: »A költségvetést a Tisza-kormány nem szavazom meg. Ennyit a költségvetésről!« Maga is lemosolyogta önmagát. Erre aztán kifejté, hogy anarchista és

Magam sem tudom, mint éreztem magamat; bárátnóm az ut fáradalmainak tulajdonítá azt.

Elérkezett az esküvő napja; több fiatal leánynyal a templomba mentem. Ők a menyasszonyt akarták látni pompás, ragyogó ruhájában; én őt akartam látni, egyedül őt és saját szemeimmel meggyőződni arról, mit hinni nem mertem: az ő hűtlenségéről.

A templom teli volt kíváncsiakkal. Előrebogtak a kocsik, az ifjú pár az Istenházába lépett. Egy oszlop mögött állottunk, s csak akkor láthatuk meg a menetet, midőn az az oltár lépcsőin felment. Nem ügyeltem a menyasszonyra, szemem csak őt látta. Ekkor — miért halványodott el, miért vonakodik lába a biborszönyegre lépni? Közvetlen előtte — az oltár elé szórt virágok között feküdt egy piros erika virág! Lelkém bizonnyára feltűnt a szegény, megcsalt róna-leány képe! De csak egy pillanatra halványította el arcát az emlékezet, hirtelen visszavonta lábát, felemelte fejét és büszkén lépett az oltár elé. Mit ártott neki, hogy lába a szép erikát összetiporta.

Alattam ingott a föld, éreztem, hogy érzéseim elhagynak, kisiettem a szabadba. Az emberek, azok az ismeretlenek, a mint réám bámultak, leolvasták arcomról, hogy egy elhagyatott, egy megvetett lény vagyok! Elhagyatva, megvetve, de ártatlanul! El innen, el a csendes, magános rónába!

Hogyan értem el a rónába, azt magam sem

A „Székelyföld“ tárczája.

Erika.

— Novella. — Németből. —
(Folytatás és vége.)

Végre egyik napon megengedé az orvos, hogy kimegessen.

Karjaimra támaszkodva, csaknem vitetve általam — mily kedves könnyű teher volt! — vonultunk ki a rónába.

Ama hely felé irányoztuk lépteinket, hol először találkoztunk. Összerezcent a mint e helyett megpillantá, arca hirtelen elhalványult.

— Elma térjünk haza! Kérém őt.

— Nem, nem mondá ő; hadd pihenjek a fűztörzson, ki tudja jövő-e még ide?

Beleegyeztem kívánságába és plaiddal jó ülőhelyet készítettem neki. Szorosabban fűződött hozzám, megragadta kezeit: „Itt mindent elmondok neked.“ Jobban betakartam gyönges testét a plaiddal. Elma kezdé:

— Két nappal elutazásod után egyedül ültem itt, e kedves helyen; T. báró akkor talált itt először és elmondá nekem, hogy imáadásig szeret. Örömet hittem neki. Elmondá, hogy szülei fellette büszkéek, hogy előbb le kell győznie az ő elöitéletüket, mielőtt engem, mint jegyesét bemutatathatna.

— Belenyugodtam, hiszen szent ihletéssel tekinték fel hozzám.

Szüleim mit sem tudtak titkos hajlamomról; azt kívánta, hogy hallgassak, akarata pedig szent volt előttem. Csak Vili sejtette titkunkat és ez volt az, a mi őt a messze távolba űzé; mert miután meggyőződött, hogy szívem többé nem éreke dobog, elhagyta házukat.

Oszkár ekkor már elutazott volt. A válás mély fájdalmát a viszontlátás reményével iparkodott enyhíteni. További boldogságomat levelei képezték, melyek fájdalom! mind gyérebben és gyérebben érkeztek. Talán sok dolga van, talán családi viszonyait rendezni gondolám; csak ritkán irt néhány vigasztaló sort.

Szüleimnek Oszkár levelei M-ből nem tunk fel; hiszen ott lakik egy barátnóm is, kivel folyton levelezésben állok.

Néhány héttel ezelőtt, egy fiatal grófnőről irt nekem a barátnóm, megemlítve, hogy a grófnő büszkesége és szépségéről híres. E hó 18-án fog a szép szobor az oltár elé lépni; a boldog halandó báró T. Oszkár. Csak rövid ideig voltak jegyesek és az esküvő után azonnal Olaszországba utaznak.

A betűk összeolvadtak szemeim előtt, köd borult érzéseimre. Utazni M-be! ezen gondolat égett fejemben. Miután barátnóm már többször hívott, szüleimtől engedélyt nyertem az utazásra és így 16-án, két nappal az esküvő előtt M-be értem.

azt is, hogy miért; majd csinált Kossuth-cultust és igyekezett azt összhangba hozni a loyaltással, de minden okoskodásának élét Tisza ellen irányzta, miközben bár szelid képpel, szörnyű dolgokkal fenyegetőzött: secessióval, külön parlamenttel az ellenzék számára, a mivel zajos derűtséget keltett, mely újra kitört, midőn szónok azt kezdte erősíteni, hogy a mérsékelt ellenzék nem vágyakozik a hatalom után. Szónoktól dicséretes ösztönös volt, midőn bevallá, hogy bizony az ellenzéki hajsza Tisza ellen, nem rendes parlamenti harcmodor.

Most Gajáry Ödön emelt szót s tartá egyik leg-sikerültebb polemikus beszédét, melyben pénzügyi és politikai kérdéseket, az egész ház osztatlan figyelmétől s a többség gyakori zajos helyesléseitől kísérve, elegans előadásban tárgyalt. A pénzügyi eredményeket sem nem kicsinyli, sem túl nem becüli s azt tartja, hogy a budget nem pillanatnyi helyreállítást, hanem állandó javulást fejez ki. Majd a Tisza elleni támadásokat apostrophálta nagy sikerrel.

Öt percnyi szünet után még ketten beszéltek, mindketten a szélsőbalról, tehát természetesen a költségvetés ellen: Abrányi Emil és Petrich Ferencz. Abrányi Emil élceket kockáztatott Tisza Istvánra, a miért ez a kormány s a miniszterelnök védelmére kelt. Tisza István személyes megtámadtatás címén kérve szót, kiváló szellemességgel és csipős sarkasmussal válaszolt vissza. Jobb lett volna, ugymond, ha Abrányi bár csak egyet is megozáfolt volna szóló állításai közül, a helyett, hogy személyével foglalkozott; a parlamenti illemlről pedig jobban teszi vala, ha elvtársainak tart lezckét, a kike az csakugyan ráfért volna.

A képviselőháznak nov. 26-án nagyérdemű ülése volt. Az általános budget vita folyt tovább, melyben Mocsáry Lajos felszólalása után két hatalmas szónoklatot élvezett a ház: Jókai Mórét és gróf Apponyi Albertét.

Jókai, magas szárnyalású felfogással, új szempontok fölvetése mellett, szellemesen és ragyogó ékesszólással négy eszmekört tárgyalt, rámutatva az ezen eszmekörben megvalósított nagy czélokra korábbi és újabb időkből, s kiemelve, hogy napjaink s a közel jövő legkimagaslóbb feladata: a belügyek rendezése és észélyes politika. Ezek helyes vitele által nagyobb lesz a nemzet, mint volt Nagy Lajos és Mátyás hadi győzelmei által. Majd egész sorozatát állítá a ház elé az utolsó 15 évi kormányzat alatt létesült alkotások és nevezetes átalakulásoknak, melyeket nem fog letagadhatni semmiféle ellenzék, s élénk hatást keltve tévé hozzá: „Nagy korszak magasan jár Magyarország s e korszak telele van a haladás elemeivel.” A nagy és intensív hatás alatt elnök az ülést fel-függeszté 5 percre s a szünet után felszólalt Ap-

ponyi Albert gróf és bevallá, hogy Jókait öröm hallgatni.

Apponyi gr. szintén nagyarányú beszédet tartott. Beismerte, hogy a budget minden eddiginél jobb és megnyugtatóbb képet nyújt, s egymaga a költségvetés nem szolgáltatna okot annak el nem fogadására. De ha javult is a pénzügyi helyzet, ez nem szolgálhat a kormány és Tisza dícsőségére. Ő és társai a kormány általános politikája miatt nem szavazzák meg a költségvetést. Ezután Gajáryval az indirect adókra s a honvédségre, Tisza Istvánnal pedig a miniszterelnök tekintélyére nézve polemizált. Irányi határozati javaslatára nézve Kossuthot illeleg maga szóló (mert pártjában eltérők a felfogások) egyetért a miniszterelnök nyilatkozatával; egyebekre nézve pedig, ha javaslat tétetik, támogatni fogja azt. Apponyi beszédét pártja nagy tetszésnyilatkozatokkal fogadja.

SZEMLE.

Szembem a százféle találgatásokkal Ferdinánd herczeg utját illetőleg, bizonyára érdekes lesz a herczeg következő beszélgetése Európa egyik leg-kiválóbb államférfiával. A forrás, melyből merítik, kifogástalannak látszik előttünk.

A herczeg úgy nyilatkozott hogy utjának három czélja volt. Legelőször is nagy szükségét érezte annak, hogy családját viszonlással s velük egyet-mást megbeszéljen. Másodszor, nem akarja tagadni, hogy nem áll tőle távol a házasság gondolata sem s e fölül is érintkezni akart családjá tagjaival. De utjának főczélja volt kimutatni, hogy fejedelmi trónja eléggé megszilárdult arra, hogy ilyen, sőt még hosszabb utazást is tehessen a nélkül, hogy bármily aggodalmakat kellene táplálnia. Az ország közvéleményében szilárdan meggyökerezettnek tekinti magát és személyét, illetőleg országára nézve nemlétezik „bolgár kérdés” s menyire az saját óhajátásától véleményétől függ, nem is fog Európa vele háborgattatni.

Ebből is kitűnik, hogy a herczeg semmi módon sem sürgeti elismerése ügyét; megjön az majd önként, a természetzerű fejlődés eredménye és abban az értelemben, a mint azt Kálnoky gróf osztrák-magyar külügyminister annak idején a delegációkban kinyilatkoztatta. Ha Bulgáriában manapság bizonyos törekvések elnémítottak, ugy ezen örvendetes körülmény azokra a reményekre vezetendő vissza, melyeket Bulgária jövődöbeli kedvező és békés fejlődésére vonatkozólag az osztrák-magyar monarchia határozott jóindulata keltett fel.

Az osztrák Länderbankkal kötött kölcsön az országnak újra hosszabb időre szabadabb mozgást bízósít; ez oly előny, mely a békés munkának

válík javára; reméli, hogy ez alatt elérkezik az idő is, mely az ország részére meghozza a hön óhajtott szabadságot is. Ebben a reményben összes törekvése arra irányul, hogy elkerültesse minden erőszakos lépés.

Oroszország politikája. Azzal a hamis és talán nem is jóhiszemű megvilágítással szemben, a melyben az általános politikai helyzetet a „Times”-szel együtt egyes külföldi lapok feltüntetni törekedtek, igen figyelemre méltók a „Standard”-nek, mely a Salisbury-kabinethez közel álló, a czár békés színezetű, jámbor szavai kapcsán írott következő sorai:

„Az orosz politika — ugymond — változatlan marad és ez a politika magában foglalja az orosz uralom érvényesítését a Balkán-félszigeten, az orosz befolyás érvényesítését Konstantinápolyban a többi hatalmak befolyásának kizárásával. III Sándor legutóbbi berlini látogatásának és Bismarck herczeggel való beszélgetésének jelentőségét mindenesetre tulozták. A mig Oroszország Szerbiát és Montenegrót fegyverül használja fel, hogy alkalmatlanságot szerezzen Ausztria-Magyar országnak, addig nem várható, hogy a kettős monarchia elveszti érdeklődését az előre törekvő Bulgária irányában. Szerencsére a bolgárok valamely más állam közvetlen segítségével nélkül is boldogulni tudnak, eltekintve olyas kisebb kedvezésektől, mint a bolgár kölcsönkötvények jegyezhetése külföldi tőzsdéken. A bolgárok nem kívánnak mást, mint azt, hogy békében hagyassanak. S azért, mert más államok ezt a kíváncsiságot nagyon helyesnek találják, Oroszország nem szűnik meg — fegyverkezni. Viselkedésének ez a valódi magyarázata s ez áll a czár jámbor óhajta után is, hogy a béke fentartassék, a mely béke az ő szemében ép oly becses lenne akkor is, ha nem tervezné a háborút már a közel jövőben.

V i d é k.

Kovácsnán, 1889. november 26.

Kovácsnán az ev. ref. rendes papi állomás választás utján a mai napon töltetett be.

Szóc Gerő budapesti ref. segéd-lelkész és hittanár ur lett a „vivát”; a beadott 156 egész szavazatból nyert 117 szavazatot; a más 39 votum megoszlott.

A választás a legszebb rendben folyt le; beigazolta a választási jogot visszanyert kepefizetők gyülekezete, hogy e jogot az eklezsia jól felfogott érdekében tudja gyakorolui, ha pressio és vesztegetés, ha szentségtelen kezek be nem furakodnak a helyes gondolkozású választók közé.

Valójában, gondolkozóba esett a nagy közönség a választás előtti vasárnap a fölött, hogy kiben összpontosítsa a véleményeket a jelölve volt derék szónokok közül; még is a végén Szóc Gerő urban lett a megállapodás.

Tegye az Isten áldásossá e választást!

A kimaradt jeles próbás lelkész urak, a kik csaknem mindnyájan érdemesek lettek volna a megválasztásra, fogadják a szebbnél-szebb próba-beszédben való részesítésért az eklezsia hálás köszönet nyilvánítását!

Csia György.
választó.

Zabola, 1889. nov. 29.

Tekintetes szerkesztő ur!

F. hó 23-án a helyi „Önkéntes Tűzoltó-Egylet” javára táncszestélylyel egybekötött műkedvelői színi előadás tartatott. Színerkerült Kisfaludy K. „Három egyszerre” című 1 felvonásos vigjátéka. Nagy érdeket költözött ez előadásnak az, hogy a szereplőknek jobbára első színpadi kísérlete volt s nagy érdeklődéssel nézett az eredmény elé. A szereplők kivétel nélkül kiünöten oldották meg feladatukat, úgy, hogy nem tudtuk Szerváziosz Lenke k. a. (Lorányi tanácsosné) kitünő alakítása, sok rutinja és kedvessége előtt hajoljunk-e meg, vagy pedig Bodó Endréné urnő (Márta) kulcsár-néjának tapsoljunk, ki mindent elkövetett szerepének érvényre emelésére. Földes Ida k. a. (Adél) szerepében kedves, csinos alak volt, helyes felfogás s az érzelmek kellő kifejezése jellemezte gondos játékát. A közreműködő urak közül első sor-

tudom. Csak homályosan emlékezem, hogy néhány óráig vasuton utaztam, majd bágydattan kocsin vittek tovább, de csakhamar elővett a nyugtalan-ság, rohantam gyalog, rohantam mig el nem értem azt a helyet, hol édes szavaival, hamis esküvel hűséget fogadtott.

Ott ütem megint. Nem, ez nem valóság! Mesét hallottam, álmot láttam, most is álmodom! Ott a patakban friss viz csergedez, ez felébreszt! Meg-nedvesítém homlokomat és — — — és midőn felébredtem, megtudtam, hogy nem álom volt, megtudtam, hogy betegem az ágyban fekszem.

Hívtalak, te eljöttél és forró fejemre tévéd áldott kezdet. Te kegyes voltál vágyom iránt, ide vezettél — és most itt akarok nyugodni és szenderegni.

Kezeimet csendesen ajkaihoz emelé és fejét szorosabban támasztá kebelemre. Forró könyeim sötét fűrtjeire hullottak, melyek halvány arcát sűrűn köríték.

— Ha meghaltam, mondj el mindent szüleimnek, suttagó.

— Erika! — kérém — ne beszélj a halálról. Te élni fogsz és ismét boldog leszel! Nézd a nyár visszatér ismét, te megint örvendeni fogsz itt a róna közepén!

Fejét rázta.

— Itt nincs több erő az élethez, — mondá

szívére tévé kezét. — Itt az ősz, feketére festi a rónát, elhervadnak a virágok. Mit keressek én még e világon, én ki egykor oly gazdag, oly boldog voltam?

— Elma és nem gondolsz szüleidre, reám és mindnyájunkra, kik téged annyira szeretünk?

— Szerettetek engem, — mondá szomoruan. — Szerettétek a derült Erikt kedves mosolyával, csengő dalával, mely mint madárdal hangzott; de ez az Erika elhervadt!

Beszéde lassu suttagóssá gyengült; némán tartottam a beteget átkarolva.

Mély csend volt; madár nem énekelt, a méhek halkan zümmögtek.

Hazavezeitem Elmát; ereje gyorsan fogyott s egy szelid őszi napon bájos szemei örökre lecsukódtak. Barátságos szobájában feküdt virágos ravatalon; a távozó nap szálnalmas sugarakat vetett a róna-leány márvány arcára.

A róna egészen barna volt már, midőn Elma örök nyugalma helyére vonult; csak névcs róna-nyárgót találtam még, melyet kozzoruba fonyavangyalí fejére helyeztem. Eriktöt ültettem hantjára, mely gyökeret vert, hogy bent nyugvó testvérét örökké sirassa.

— b.

ban ifj. Czibalmos Ferencz urat (Lajos vadász) kell kiemelnünk, ki csinos szinpadí alak, meglepő szép organum és nagy szinpadí otthonossággal. bir, bravourral oldotta meg szerepét. Sok igyekezetet és szorgalmat árultak el Jakab Gyula ur (Ormi) és Csekme Mózes ur (Balkay) szerepeikben. Izsák Miklós (Fülöp) és Górits István (Ferus) urak nagyban járultak az előadás sikeréhez. Az érdem oroszlanrészé azonban Földes György ev ref. lelkész urat, mint rendezőt illeti meg. A két előkép „Mikor a kofák politizálnak” és „Szép Ilonka” szépen sikerült.

Az előadás zsufolt ház és a vidék szép számú intelligenciájára részvétele mellett folyt le.

Az előadás után a táncz, fesztelen jó kedvvel reggelig tartott.

Sincer.

Különfelek.

— Időjárásunk jól tartja magát. A megelőző években ilyenkor már csikorgott a hó s most még állandóan szép enyhe őszi napoknak örvendhetünk. Katalin nyara kedves, derűs napokat hozott, miket ugyanesak sietett mindenki élvezni. Hanem úgy látszik, hogy ez volt a haldokló természet utolsó mosolygása, mert már szombaton éjjel megindultak a égnek csatornái s hullott az áldás egész éjjelen, temérdek sárt időzvéni elő.

— A sepsiszentgyörgyi postarablás szókésben levő tetesei Tánczos Estók Mihály és Sofron András kézrekerítője részére 50—50 frt jutalmat tűzött ki a kereskedelemügyi miniszter.

— Műkedvelői előadás. Elmettük volt, hogy a kézdivásárhelyi iparos ifjuság kebelében mozgalom indult meg egy műkedvelői előadás rendezése iránt. Az eszmét lapunk nyomda-személyzete pendítette meg és Selyei Tóth Albert nyomda-vezető ügybuzgóságának köszönhető, hogy az már a valószínűség közeleg. Az előadás a tűzoltó-egyesület zenekarának javára a karácsonyi ünnepek második napján fog megtartatni. Szinre kerül ez alkalommal a „Czigány”. Az előkészületek már annyira előhaladtak, hogy a próbák már jövő héten meg is kezdődnek. Az előadás rendezője S. Tóth Albert ur.

— Színészeti. Gyergyó-Szentmiklóson Zoltán Gyula színtársulata nov. hó 24-én kezdette meg előadásait „Fehő Klári” című 3 felvonásos népszínművel, meglehetősen pártfogás mellett. A társulat jelesebb tagjainul Szigetváry Ilon, Kovács Margit, Szigethiné, Zoltán, Arady, Beke, (Szigethi és Szabót említsük meg. Előkészülete „Ingyenélők”, „Bolondok grófja”, „Válás után” és még több jelesebb ujdonság van kitűzve.

— A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segélyező egyesület őszi ruha kiosztási estélyét táncmulatsággal egybekötve folyó évi december 7-én a városház nagytermében tartja meg, melyre az érdeklő közönség figyelmét előlegesen is felhívjuk.

— Ojnesttől—Soósmezőig terjedő vasutvonal engedélyezése iránt foly tárgyalás Románia kormánya és Negroponte bankár között. Az utóbbinak Herza községben, a határon tul első moldvai falu mellett vannak a „deget” kutjai, melyek jelentékeny mennyiségű nyers petroléumot szolgáltatnak. Vasut létesülése esetén újabb befektetésekkel, új és tökéletesebb furások volnaának létesíthetők s valószínűleg Magyarország területén, a soósmezői azonos rétegek is művelés alá kerülne, mert semmi sem szól az ellen, hogy a petroléum, melynek előjövele meg van állapítva s már Strabo idejében is tudtak róla, Soósmezőn is kellőleg ne jutalmazza a szakszerűen ráfordított költségeket. Továbbá a Negroponte cégnek Fűrészfalva határában közvetlenül az Ojtozpatak balpartján füzementgyára van, melynek forgalmát vasut által Romániára kiterjeszethetné. Ugyanazon viszonyok uralkodnak Soósmező területén a geologiai képződést és a nyers anyagot illetőleg, csak hogy a gyár hiányzik. Most már az eldöntésre, hogy lehet-e reménye Negropontnak arra nézve, hogy az ojtozi szorocson, a kiválóan világforgalmi fekvésű vonalon. vasuti összeköttetés létesüljön? Fog-e az ő vasutja, ha létesül, csatlakozhatni Magyarországhoz vasutálózatához és ennek közvetítése folytán a világgal? Olyan kérdés, melylyel előbb-utóbb foglalkoznunk kell; annál is inkább, mert a háromszéki vasut kiépítése által az elő-

feltételek már nagyrésztben meg lesznek oldva s mintegy 45 kilométernyi csatlakozó vonal által az Ojtozon keresztül megnyílnék Nyugot a Kelet előtt, úgy, miként arról Széchenyi István gróf nagy szelleme álmodott.

— Az ordások mozognak. Mióta már „porka havak hulladoztak, nyulak rókák játszadoztak”, a farkasok is megunták az erdei magányt. 20-án arra neszelt fel este Vatan Mózes uram Bereczkben, hogy a két hizó malacot nyivogtatja valami odakünn az udvaron. Szalad ki hát látja, hogy egy ékelen nagy állat — nagy farkas épen a horgasínát fogja az egyik disznónak s kevergeti a pocsoltyában. Hiába kiált neki, hogy ne, te, ne. Mig a kerítésből ki nem kapta a vetegető karóját s oda nem ütött a deszkára, addig az ordas csak nyivogtatta a sertést. De már az ütésre úgy keresztlugrott a palánkon mint — csitko.

— A háromszéki múmalom létesítése tárgyában f. évi december hó 2-án értekezlet tartatik. Hatálykai Potsa József, főispán ur elnökele alatt megtartandó értekezletre az intézőbizottság tagjait Kökössy Árpád ügyvéd ur, a bizottság jegyzője azon felkérésrel hívja össze, hogy tekintve a közgazdaságilag messzeható kérdésnek minden oldalú megvilágítását és az elmunkálatoknak fokozatos koresztülvitelét, az intézőbizottság tagjai lehetőleg teljes számban megjelenni sziveskedjenek. Az értekezletnek első és főtárgya a „háromszéki múmalom részvénytársaság” alapszabályainak megállapítása, melynek alapján a működés megindítható és a társulat szervezhető legyen.

— Királynék Afrikában. A királyné nov. 22-én elutazott Korfuból, hosszabb tengeri utra indulván. A felségess asszony egyenesen Afrika utazott. A „Miramar” gőzycacht Korfuból La Goulettebe érkezett. A hajó Erzsébet magyar királynét vitte, ki inkognitó meglátogtta a karthágói muzeumot.

— Villamos löfegyver. Rómában nemrég próbálások tettek egy villamos töltényű löfegyverrel. Feltalálója névtelenül nyújtotta be találmányát a hadügyminiszterhez, kinek állítólag nagyon megyerte letecsését. Az új fegyver előnyei, hogy az indító erő rendkívül nagy, a golyó röppályája majdnem egyenes vonalat ír le, a fegyver hordképessége 4750 méter s a cső nem melegszik át. Hatszáz lövés után a puszka csőve csak négy foknyi melegséget mutat.

— A német hajóraj Fiumében. A német hajóraj tiszteletére, Zichy Ágost gróf kormányzóánál rendezett estély, mint Fiuméből táviratozzák, fényesen sikerült. A hajóraj tisztkara, köztük Hollmann admirál és a mecklenburgi herceg, majdnem teljes számmal jelentek meg. Ott voltak: Reicher zágrábi hadtest-parancsnok a fumei törzs kara a helyőrség tisztkara számos külföldi tengerész-tiszt, a konzulok s nagyon sokan Fiume és a környék előkelőségei közül. A több százra menő társaságuk úgy lért, mint nőtágjai ünnepi ruhákban pompáztak. A katonai zenekar válogatott műsora, a ház urának és nejének szokások szívélyessége és előzékenysége késő éjjelig tartotta együtt az előkelő vendégeket. Maguk a fiúmeie is a figyelem özőnével árasztották el a német hajóraj tisztkarát, kik nem egyszer adtak kifejezést a magyar vendégzeretet felett elragadtatásuknak. Az estély tartama alatt a rakpartok villamos fényben ragyogtak. Egy későbbi távirat jelenti, kedden délelőtt a vendégek a torpedógyárat tekintették meg, hol Hoyos gróf megvendégelte őket. Délután Hollmann elmentengernagy a „Kaiser” páncélos hajón szándékozott viszonzni azt a fényes fogadtatást, melyben ezuttal is részestültek, de a kemény síroccora fordult időjárás aligha meg nem gátolja a tervezett ünnepélyt.

— A bolgár... Kicsiben mult, hogy Koburg Ferdinánd, a bolgárok fejedelme váratlanul el nem érte vágynak netovábbját, azt, hogy fejedelemségéhez megkapja egy nagyhatalom uralkodójának elismerését. A műcsarnokban történt, a melynek kiállítását a király látogatásával tisztelte meg. A szemle már végéhez volt közel s a király utja épen az előtt a sorok előtt vezetett el, a hol az ifjú bolgár fejedelem mellszobra látható a többi szoborművek közt. A műcsarnok tisztkara diplomatikusknak vélte, ha elisklik e szobor mellett s valami másra téríti a felség figyelmét. A király azonban megáll, kezét a szoborra tette és így szólt: „Ugy-e ez a bolgár...” Többet nem mondott. Már most döntse el a keleti kérdés diplomatái, hogy mi volt a szó, a mely a király ajkán lebegett: fejedelem-e, vagy herceg?

— Öngyilkos pap. Az is ritka eset, hogy a vallás szolgálai közti akadjon olyan gyöngelőkű, a ki önkénytelen dobja el magától az életet. Ezt tette tegnap Lincz közelében Gang Lajos valdzelli ple-

bános. Valami régi betegsége volt, mit gyógyíthatatlannak tartott s a szabad mezőn két lövéssel véget vetett szenvedéseinek. Egy linczi távirat szerint az önézetes pap halálának egyrészt az is oka volt, hogy nem kapott meg valami előkelőbb állást, a mire pedig biztosan számított.

— A gyermek legkedveltebb játéka. Ez a cizme egy csinosan nyomtatott és színezett képekkel díszített árjegyzéknek, melynek átolvasat mindazon szülőknek ezennel ajánljuk, kik nem tudják, hogy milyen játékok és szórakoztatászeret vegyenek gyermekeik számára. Az ezen könyvecskében foglalt, számos tekintélyes pádagogus ítélete kétségtelenné teszi, miszerint a hirnevessé vált Richter F. Ad. és társa gyárában, Bécs, I. Nibelungengasse 4. sz., gyártott Horgony-Építőkö-Szekerények megérdemlik, hogy mint születésnap- vagy karácsonyi ajándékok első sorban ajánlittassanak. Ezek a gyermekeknek nagyszerű szórakoztatásul szolgálnak és nincsen más olyan játékszer, mely úgy lebilincselné figyelmüket, mint ez. Fent nevezett árjegyzék, a gyár által ingyen megküldetik.

— A „Budapest” 1890-ik évi képes nagy naptára, mely Wodianer F. és fia i smert fővárosi könyvkiadó cégénél Gracza György szerkesztése mellett, — most jelent meg a XI. évfolyamában — küldetett be szerkesztőségünkhez. A naptár, egy külső kiállítás, mint beltartalom tekintetében valóban figyelmet érdemel. A nagy jutalomképen kívül, — mely berámázva kép gyanánt szabadiszul használható, — több mint 50 szebbnél szebb képet foglal magában. Szépirodalmi része gazdag és változatos, a mit előre igazol az is, hogy Abrányi Emil, Degré Alajos, Illyés Bálint, Reviczky Gyula, Murai Károly, Erdélyi Gyula, Palágyi Lajos, Sebők Zsigmond, gróf Vay Sándor, Koroda Pál, Bródy Sándor stb. neveivel találkozunk benne. Tisztai névtára, vásárjegyzéke s egyéb közérdekű része szintén igen pontos. A naptár ára 60 kr. A ki azonban a „Budapest” képes politikai napilapra egy esztendőre előfizet, az a szép naptárt ingyen kapja meg; a ki pedig félve: az 40 kr kedvezményes áron. Megrendelhető a „Budapest” kiadóhivatalánál vagy a fenti kiadó cégénél, (Budapest, IV., sarkantus-utca 3. sz.) 60 krajczárnak előleges beküldése mellett. Különben e naptár kapható minden hazai könyvtárban.

236-ik közlemény

a háromszékmegyei „ERZSÉBET” árvaleány-nevelő intézet javára K. Belsőfalva község lakosai által tett szives adakozásokról.

Lengyel Lajos, Baltesz György 4—4 kr. Pál József, Lengyel Ignác, Jancsó Elek, Mike György, Kelemen István, Kelemen András, Rancz Antal, Török Vranczika, Csavár Elek, Pászka Andrásné, Rétyi Mihály, Rétyi Lajos, Rétyi György, Rancz Péter, Rancz András, Szabó Ferenc, Szabó András, Kelemen György, Rancz József, Lukács István, András István, Rancz András, Jancsó János, Jakab Ferenc, Lekrez Péter, Jakab János, Benkő Józsefné, Babos Antal, Bog Antal, Baka Boldi sár, Dimén István, Pál Lajos, Rancz Lázár, Szabó Dénesné, Tuzson András, Benkő Mihály, id. Pál Lajos, Szentiványi Gergely, Babos István, Lengyel Károly, Benkő Mihály, Benkő Pál, Benkő Ferenc, Benkő Domokos 1—1 liter, Szabó Elek, Rétyi János, Szabó Miklos, Pál Ferenc 2—2 liter, Kovács Antal 3 liter rozs. Szabó József, Kelemen Antal. Csavár István, Ráduly Ferenc, Baka János 1—1 liter árpa. Rancz Antal 1 liter paszuly. Rétyi József 1 liter borsó. Jancsó Károly 4 liter gyümölcs.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. nov. 28.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Székely Málvin,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 5098. 1889.
tkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy csomortáni Kis Lázárné Német Mária végrehajtónak csomortáni idősb Mátyás Joákim végrehajtás szenvedő elleni 34 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Csomortán községében fekvő, a csomortáni 23. sz. tjkvbn A + 62., 63., 64. 65. hr. sz. 137 frt, 496. hr. sz. 9 frt, 518. hr. sz. 13 frt, 1002. hr. sz. 9 frt, 1075. hr. sz. 13 frt, 1081/2. hr. sz. 26 frt, 1297. hr. sz. 9 frt, 1392. hr. sz. 9 frt 1397. hr. sz. 5 frt, 1465. hr. sz. 30 frt. 1517. hr. sz. 7 frt, 1532. hr. sz. 27 frt, 1893. hr. sz. 24 frt, 2008. hr. sz. 1 frt és 2722 hr. sz. 86 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb

megjelölt ingatlanok az 1889. évi december hó 14-ik napján délelőtt 9 órakor Csomortán községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át tki testiént készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlegez elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság kirendelt egyes bírója 1889. évi október hó 20-án.

Gaál István,
kir. törvényszéki bíró.

Sz. 3696. k. ig.
1889.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város tanácsának tanácsülése 573. pontja alatt hozott határozata alapján közhirrre teszem, hogy a tanács részére 1890-ik évi január 1-től 1891. január 1-ig szükségeltető irodai szerek és piaci közvilágításhoz szükséges gáz beszerzése december hó 10-én d. e. 10 órakor a gazdatanácsosi irodába nyilvános árlejtésen haszonbérbe fog adatni.

A feltételek a gazdatanácsosi irodába hivatalos órák alatt betekintheők.

Kézdi-Vásárhelyt, 1889. nov. 24-én.

1-3

Bartók Károly,
polgármester.

Sz. 3678. közg.
1889.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város tanácsának e hó 22-én tartott ülése 371. pont alatti határozata alapján közhirrre teszem, hogy az 1890-ik január 1-től 1890. évi december hó 31-ig a város vámszedési joga folyó évi december hó 15., 22. és 29-ik napján a gazdatanácsosi irodába d. u. 2 órától kezdve, nyilvános árverésen bérbeadatik. A kikiáltási ár 8000 ft, az árverezési feltételek a főjegyzői irodában hivatalos órák alatt megtekintheők.

K.-Vásárhely, 1889, november 24-én.

2-3

Bartók Károly,
polgármester.

A KI NEM TUDJA,
hogy a sok hirdetett gyógyszer körül melyik felelne meg leginkább betegségnek, az kérje azonnal levelező-lapon Richter kiadóintézetű Lipcsében, a képekkel ellátott „A Betegbarát” című könyveit. A hozzá nyomatott hálalratok bizonyítják, hogy a műveikben foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezren-meg-ezen elkerülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még a vágya-vágyait gyógyulást is hamar megtalálták. A könyv ingyen küldetik meg.

Richter-féle Horgony-Epítőkö-Szekerények
a legjobb és legolcsóbb ajándékok maradnak, három éven felüli gyermekek számára. Legolcsóbbak azért, mert azoknak színes kövei majdnem elpusztíthatatlanok, úgy hogy a gyermekek évekig játszhatnak velük. Minden valódi Epítőkö-Szekerény pompás mintafüzetekeket tartalmaz és későbbben kiegészítő-szekerény által rendszeresen megnagyobbítható. Ár: 40 kr., 70 kr., 85 kr., 1 ft. 10 kr. és feljebb. Ovakkod-janak értéketlen utánzatoktól és csakis „veres Horgony” gyári jeggyel ellátott szekérny fogadtassék el. A ki Epítőkö-Szekerényt szándékozik venni, az olvassa el előbb „A gyermek legkedveltebb játéka” című pompás színezett könyvet, melyet ingyen küld meg: Richter F. Ad. és társa, Bécs, I. Nibelungengasse 4.

„RÉPÁTI” ÉGVÉNYES-SAVANYUVIZ
a monarchia legszénsavdusabb és legtisztább égvényes savanyu-vizei közé tartozik.
Orvosi tekintélyek nyilatkozata szerint kitűnő sikerrel használtatik: a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbajokban, a húgyszervek bántalmainál stb. Ezen betegségek ellen a „répáti” savanyuviz a legkellemesebb és egyszersmind a leghathatósabb gyógyító szer.
Gazdag szénsav tartalmánál fogva, mint élvezeti viz, igen kellemes ízzel bír. Borral elegyítve, pompás üdítő ital, savanyubb horokhoz használva páratlan.
A töltés egy legkittűnőbb töltő-készülékkel eszközöltetvén, a palaezkba töltött viz a forrás vizével vegytartalmilag teljesen azonos marad.
A „répáti” savanyuviz mindig friss töltésben és valódi minőségben kapható raktáron:
Kézdi-Vásárhelyt: Kupán József, Seps-Szentgyörgyön: Séra István, Uzonban: Khon Dániel uraknál.
A „répáti” savanyuviz kútelzősége:
György József
Kászon-Impéren, (Csikmegye.)

„PÉNZÜGYI UTMUTATÓ”

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VII. ker., hársfa-utca 25. szám.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LENDVAY SÁNDOR.

MEGJELEN MINDEN HUZÁS UTÁN.
ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 2 ft. félre 1 ft.

A „PÉNZÜGYI UTMUTATÓ”, mely 1890. január 1-én negyedik évfolyamába lép, az elismerten legjobb, legteljesebb és legmegbízhatóbb magyar sorsolási és pénzügyi szakközlöny.

A nagymélt. m. kir. belügyminiszter ur 1888. július 9-én kelt körrendeletével a „Pénzügyi Utmutató” megrendelését a megyei, városi és községyi gyámpénztárak részére ajánlatosnak és czélszerűnek jelentette ki.

A nagymélt. m. kir. belügyminiszter ur 1888. május 19-én kelt körrendeletével a „Pénzügyi Utmutató”-t mint oly hiteles sorsolási lapot és teljesen megbízható szakközlényt ajánlotta az összes törvényhatóságok partoló figyelmébe, mely e mellett az értékpapírok kezelésére és azok természetére nézve is becses ismertető adatokat tartalmaz.

A nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter ur 1889. június hó 1-én kelt határozatával a „Pénzügyi Utmutató”-ra mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közlönyre, felhívta a pénzügyi tisztviselők figyelmét.

Közi az összes magyar, osztrák és külföldi sorsjegyek, sorsolás alá eső részvények és kötvények minden huzását a fel nem vett nyereményekkel együtt. Vezércikkelt a magyar közgazdasági napi sajtó legnevesebb képviselői írják. Eredeti közleményei a tőzsdéről, pénzpiacról, biztosításról, becses tájékoztatást nyújtanak. A „Pénzügyi Utmutató” mint a létező sorsolási lapok között az egyedüli irodalmi vállalat, kizárólag van azon helyzetben, hogy üzleti érdekektől menten, igazán független, őszinte és tárgyilagos felvilágosításokkal szolgáljon.

AZ ELŐFIZETÉSEK LEGCZÉLSZERÜBBEN POSTA-UTALVÁNYNYAL KÜLDENDŐK A KIADÓ-HIVATALBA
(Budapest, VII. kerület, hársfa-utca 25-ik szám.)

MUTATVÁNY-SZÁMOKAT KIVÁNATRA INGYEN KÜLD A KIADÓ-HIVATAL.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.